

ТАЄЖНО

В И Р О К

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

22 року січня 26 дня Судова колегія в кримінальних справах
Львівського ОБЛАСНОГО СУДУ, в складі:

Головуючого - РУДИКА С.І.
Народних засідателів - ГЕРШУНЕНКО К.А.
ЗАВИСКО Б.І.

При секретарі - Либашенко В.Г.
з участю прокурора - Старикова Е.Б.

адвокатів - Сілович Т.А., Брже Л.Ф., Генчарова В.В.,
Славіна І.Д., Маркович І.А., Куриленко Г.І.,
Волошиної Е.С., Малик М.С., Литнікова Г.І.,
Смирнєвої Н.Н., Маслової Е.Д., Блітнікова С.
Бардікова В.А.

випустила в закритому судовому засіданні в м. Львові справу
з обвинувачення:

ГРИШИНИ Богдана Михайловича, народження 30 березня
1930 року, уродження м. Львова, проживавшого в м. Львові,
вул. Інтелеса, 43 кв. 7, працювавшого термістом на Львівсько-
Львівсько-Будівельному заводі, з освіти 8 класів, одружено-
го, українця, безпартійного, громадянина СРСР, в 1954 р.
визначеного по ст. ст. 151, 96а.1 КК УРСР до 3 років позбавлен-
ня з умовою в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 17, 58
17, 60, 64 КК Української РСР;

ГОРБАТІ Івана Теодоровича, народження 12 січня 1930 року,
уродження с. Банія Герішів, Любачівського повіту /Польська
Республіка/, проживавшого в м. Львові, вул. Стрілка,
кв. 34, працювавшого слесарем заводу п/с № 49, з освіти
8 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина
СРСР, визначеного в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1,
17, 64 КК Української РСР;

ГЕЦУ Володимира Остаповича, народження 13 вересня
1930 року, уродження с. Бірки Івано-Франківського району
Львівської області, проживавшого в м. Львові вул. Осипенко,
кв. 12, слесаря науково-дослідного інституту поліграфічної
промисловості, з освіти 7 класів, одруженого, українця,
безпартійного, громадянина СРСР, визначеного в злочинах,
передбачених ст. ст. 56 ч.1, 17, 58 ч.1, 64 КК Української РСР;

ГУРНОГО Романа Андрійовича, народження 13 березня 1936 року, уродженця с. Куткір Буського району Львівської області, проживавшого в с. Крипичів Ново-Яричівського району Львівської області, слюсаря автобуса, з освітою 7 класів, одруженого, українець, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого, в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КЛИМЧАКА Павла Павловича, народження 2 грудня 1934 року, уродженця с. Куткір Буського району Львівської області, проживавшого в м. Львові, вул. Орна, 3, працювавшого слюсарем інструментального заводу, з освітою 9 класів, одруженого, українець, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 17, 58 ч.1, 64 КК Української РСР;

МЕЛЬНИЧУКА Миколу Андрійовича, народження 24 січня 1923 року, уродженця с. Сморгіш Ллпатинського району Львівської області, проживавшого в селі Задвір'я Глиниського району Львівської області, слюсаря інструментального заводу, з освітою 6 класів, одруженого, українець, громадянина СРСР, безпартійного, судимого в 1949 р. по ст. 1 Указу від 4 червня 1947 р. на 6 років позбавлення волі в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

ТЕГЛЯНИЯ Олексія Григоровича, народження 24 березня 1924 року, уродженця с. Річки Рава-Буського району Львівської області, проживавшого в с. Задвір'я Глиниського району Львівської області, токаря тресту нафтогазсвідки, з освітою 5 класів, одруженого, українець, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КИНДРАТА Василя Дмитровича, народження 13 січня 1931 року, уродженця с. Влидно Корснівського повіту (Польська Народна Республіка), проживавшого в м. Красне Буського району Львівської області, тимчасово не працювавшого, з освітою 6 класів, одруженого, українець, безпартійного, громадянина СРСР, в 1952 р. судимого по ст. 3 Указу від 4 червня 1947 р. на 6 років позбавлення волі в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КОМ'ЯКИВИЧА Смаліяня Михайловича, народження 1 січня 1936 року, уродженця с. Гисовець Ліського повіту Польська Народна Республіка/, проживавшого в с. Куткір Бу-винецького району Львівської області, слесарі, з освітою 5 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КУЗІКА Гната Пилиповича, народження 6 грудня 1923 року, уродженця с. Бурова Гора Любачівського повіту Польська Народна Республіка/, проживавшого в с. Борзегичі Івано-Франківського району Львівської області, працювавшого слесарем ДСТ "Динамо", з освітою 4 класи, не одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, судимого в 1952р. за ст. 20, 54-1А КК УРСР до 10 років позбавлення волі, звільненого від покарання згідно указу від 24 травня 1954 р. за втратою судимості в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

ЗЕЛ'МАНА Олексія Степановича, народження 19 серпня 1913 року, уродженця і жителя с. Зарудці Вестерівського району Львівської області, колгоспника, з освітою 4 класи, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

ЗЕЛ'МАНА Григорія Зінов'евича, народження 25 січня 1924 року, уродженця і жителя с. Зарудці Вестерівського району Львівської області, колгоспника, з освітою 7 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, судимого в 1945 р. за ст. 54-1А КК УРСР до 10 років позбавлення волі в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч. 1, 64 КК Української РСР;

МЕНЬКО Олексій Антонович, народження 5 травня 1908 року, уродженця с. Башня Герішна Любачівського повіту Польська Народна Республіка/, проживавшого в м. Львові вул. Франківська, 4 кв. 12, тимчасово не працювавшого, з освітою 4 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

МЕЛІХ Нікола Теодорович, народження 20 червня 1923 року, уродженця м. Любачів /Польська Народна Республіка/, працювавшого в с. Рясне Івано-Франківського району Львівської області, вчителя, з незакінченою вищою освітою, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

СОРОКА Василя Павловича, народження 13 липня 1912 року, уродження с. Черепинь Бібрського району Львівської області, проживавшого в м. Львові вул. Скрипчина, 7 кв. 12, маляра будинкоуправління, з освіттю 4 класи, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КУРИЛО Миколу Андрійовича, народження 7 жовтня 1909 року, уродження с. Мелятичі Буського району, Львівської області, проживавшого в м. Львові вул. Вагилевича, 9 кв. 4 б, слюсаря виробничого комбінату Управління культури, з освіттю 3 класи, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого, в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КАСПРИШИНА Антона Тимофійовича, народження 24 листопада 1932 р., уродження с. Оселя Яворівського району Львівської області, проживавшого в місті Львові пер. Мишльчука, 6 кв. 3, електрика книжкової друкарні, з освіттю 3 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 19, 56 ч.1 КК Української РСР;

ШАШТАЛЕРА Миколу Олексійовича, народження 19 грудня 1930 року, уродження с. Черепинь Бібрського району Львівської області, проживавшого в м. Львові вул. Преснілкова, 86, працює слюсарем заводу п/с № 125, з освіттю 4 класи, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

ПОКОРУ Степана Миколаєвича, народження 7 липня 1929 р., уродження с. Сухозоля Івано-Франківського району Львівської області, проживавшого в с. Давидів Бібрського району Львівської області, працював слюсарем деп. Звіз-Схід з освіттю 5 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, не судимого в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 17, 60, 64 КК Української РСР;

ЛОВЧИКА Мирослава Дмитровича, народження 7 лютого 1929 року, уродження і жителю с. Підмонастир Бібрського району Львівської області, працював слюсарем вартів ст. Залізничі, з освіттю 5 класів, одруженого, українця, безпартійного, громадянина СРСР, судимого в 1950р. по ст. ст. 20, 54-1а КК УРСР до 25 р. звільнений від відбуття міри покарання в 1956р. зі зняттям судимості згідно Указу від 24 березня 1956 р. злі зняття судимості в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 17, 60, 64 КК Української РСР.

Розглянувши матеріали справи, допитавши підсудних
в свідки, Судова коллегія

з'ясувала:

В 1957 р. в Києві ГРИША Б.М. та ДОЛАНЬ І.Т., працюючи
на військовому підприємстві, згоді і будучи націєна-
лістично налаштованими, домовились про створення анти-
радянської організації під назвою "Український національний
фронт" (УНФ).

Гриша Б.М., згодом вступивши до СЗУ РСР, зв'язався
з іншими українськими організаціями націоналістів
в Києві з метою пошуку діячів української діли в Українській
РСР і створення т. з. "самостійної" України. З цієї мети
вони мали зібрати в Києві на політику КПРС і Радянського
Союзу, перше в історії України, збори, з доповідями
про стан української діли.

З основних завдань програми УНФ вважалося:
встановлення української діли і створення т. з. "самостійної"
України, створення "Українського Уряду", ліквідація
радянської системи, ліквідація інших національностей за межами
України і т. інше /з.с. 83 з.13/.

Відповідно до судових свідчень встановлено, що керівники
УНФ ГРИША Б.М., ДОЛАНЬ І.Т., ГИГОТ В.О., ГРИШ І.А. з метою
розповсюдження розгладуваної справи міжових ділов органі-
зації на підприємствах, навчальних закладах, населених пунктах
України і діяльність по розширенню чисельного
складу організації в особливому заходженні брли учасників
української діли, націоналістичних організацій, вороже
настроєних проти радянської влади осіб та окремих осіб
і організацій в Україні.

Судом встановлено до відповідальності по даній справі
Гриша Б.М., Долян І.Т., Гигот В.О., Гриш І.А. з метою
розповсюдження розгладуваної справи міжових ділов органі-
зації на підприємствах, навчальних закладах, населених пунктах
України і діяльність по розширенню чисельного
складу організації в особливому заходженні брли учасників
української діли, націоналістичних організацій, вороже
настроєних проти радянської влади осіб та окремих осіб
і організацій в Україні.

Судом встановлено до відповідальності по даній справі
Гриша Б.М., Долян І.Т., Гигот В.О., Гриш І.А. з метою
розповсюдження розгладуваної справи міжових ділов органі-
зації на підприємствах, навчальних закладах, населених пунктах
України і діяльність по розширенню чисельного
складу організації в особливому заходженні брли учасників
української діли, націоналістичних організацій, вороже
настроєних проти радянської влади осіб та окремих осіб
і організацій в Україні.

Важатками УНК організаційно були оформлені райо-Руський, Ново-Яричівський, Городекський районні "проводи".

Для посилення антирадянської пропаганди, вагачки УНК приймали заходи до придбання шрифту і створення підпільної друкарні, підготовки терористичних та диверсійних актів і підготовки до озброєного виступу проти радянської влади.

При аресті у підсудних вилучено 16 стволиків вогнепальної зброї, 4 одиниці холодної зброї, понад 200 бойових патронів, два магнето, які намічались для диверсійних актів, азотна кислота для виготовлення вибухових речовин, 9,7 кггр. друкарського шрифту і краски.

До складу УНК входили підсудні Грицина Б.М., Бельз І.Т., Гнот В.О., Климчак П.П., Гурний Р.А., Бузик Г.П., Менько О.А., Зельман О.С., Зельман Г.З., Мельничук М.А., Машталер М.О., Хом'якевич О.Б., Кіндрат В.А., Мелех М.Т., Сорока В.П., Курило М.А., Тегливець О.Г., Покера С.М., Левчик М.Д.

Крім зради Батьківщині Союзу РСР та належності до антирадянської націоналістичесї організації УНК, підсудному Грицині пред'явлено обвинувачення в приналежності в 1951-1953 р.р. до молодіжної націоналістичесї організації, Грицині і Гноту - в підготовці до вчинення терористичного акту над вчителем Малиновським та його сім'єю, Грицині і Климчаку в підготовці до вчинення терористичного акту над гр. Буряком, який вийшов з повиню і викривав радянське підпілля, Грицині - планування проведення диверсійних актів та прийняття заходів до придбання вибухівки; підсудному Ковалю - розбійний напад на солдата з метом вкрадання влітку 1949 р.; Покорі та Мелечу - підготовка до проведення диверсійних актів, Климчаку та Кіндрату - належність в 1951 р. до молодіжної націоналістичесї організації, Тегливець - в належності в 1944 р. до націоналістичесї Банди УПА, Мелеху - в належності в 1943-44 р.р. до молодіжної сітки ОУН, а в 1948р. в наданні практичної допомоги молодіжній оунівськїй організації в проведенні антирадянськїй діяльності в с. Рясне.

Допитаний по суті пред'явленого звинувачення на допитаному слідстві /в.с. 232-268 т.2/ та в судовому процесі Грицина Б.М. повністю визнав себе винним і признав, що в 1951 р. в м. Львові вступив в націоналістичесї молодіжну організацію, учасники якої читали антирадянську літературу і вели ворожі розмови, що в 1953 р. організація розпалася в зв'язку з призивом до армії

W8

частини її членів, що в 1957 р. разом з Ковалем І.Т. ставив націоналістичну антирадянську організацію УНК, явився керівником організації, підготував тексти основних положень програми організації, присяги, поєднував з учасниками організації обговорював організаційні питання, визначав районних провідників, розробив і друкував членські картки, збирав внески в членів УНК, разом з Мелехом М.Т. підготував текст націоналістичної "відозви" та дав вказівку Ковалю І.Т. віддрукувати її, намагався створити підпільну друкарню і дістати шпигот шляхом пограбування Рава-Гуської райдрукарні, що з метою розправи над учителем Ялиновським та його сім'єю разом з Гнетом В.О. двічі їздив в с. В. Любен тому що Ялиновський організував явочну квартиру для працівників держбезпеки, давав вказівку і зброю Климчаку П.П. для розправи над гр. Бураком, який вийшов з повинної і закривав єунівське підпілля, що дав магнитофонні записи Гелчику М.Д. для проведення диверсійних акцій, намагався дістати і передати останнім для цієї мети взривчатку, до того, Грицини, за даним Гнетом, Зельман Олександр, Зельман Григорій, Кузик та інші в травні 1961р. обладили в лісі скрин, що особисто завербував в УНК чотирьох осіб та намагався завербувати ще в осіб, придбав для УНК 6 пістолетів.

Крім власних зізнань, вина підсудного Грицини стверджується показами підсудних Ковалю, Гурного, Гнета, Климчака, Мельничука, Мелеха, Покори, Гелчика та свідків Яценів, Колонівської, Мікура, Криль В., фактом вилучення магнито, зброї і інших доказів.

При цих обставинах Судова колегія вважає, що Грицина В.В. повністю викривається в вчиненні інкримінованих йому злочинів, а кваліфікація злочинів по ст. ст. 56 ч.1, 17, 58 ч.1, 17, 60, 64 КК Української РСР є вірна.

Підсудний Коваль І.Т. повністю визнав себе винним в пред'явленому звинуваченні і показав, що влітку 1949 р. в лісі недалеко від с. Сухоріччя Ново-Іричівського району скоїв розбійний напад на солдата з метою пограбування у нього розбійний набір на солдата фінським ножем, останнього фотоапарата, ранив солдата фінським ножем, що солдат врятував і втік, що в 1949 р. неодноразово зв'язувався з органами за націоналістичну діяльність, але справа була закрита, що в 1957 р. разом з Грициною організував УНК для боротьби проти радянської влади за "самооборону" України, що по домовленості з Грициною для перевірки діяльності членів УНК повинен був очолити "службу безпеки", в 1959-60 р.р. одержав від Грицини 5 основних пістолетів, членські картки, ораз у Грицини для передачі учасникам УНК тексти присяги, членські карточки, мав завдання віддрукувати текст "відозви", завербував в організацію Ковалю, Салугу, Рибана, Гурного, Мельника, підсудним Гурному і Ковалю дав основні пістолети, доручав ремонтувати

111

іншу зброю, від завербованих в УНК приймав присягу, давав членські картки, збирав внески, роз'яснював мету і завдання УНК, давав завдання підсудному Менюко вияснити можливість пограбування Рава-Руської друкарні, викрасти типографічні карти в райвійськкоматі, одержав від Менюко дві гранати та 25 патронів, мав намір використати в інтересах УНК друкарську машинку, яка була в Менюко. Підсудному Гурному та іншим учасникам УНК давав завдання про вербовку в організацію нових осіб, установив зв'язки з більш досвідченим націоналістом Мелех, познайомившись останнього з Грициною і разом неодноразово обговорювали тактичні та організаційні питання УНК, разом з Грициною мали на увазі на чолі організації поставити Мелеха, консультувався у останнього по питанню виготовлення вибухівки з азотної кислоти, одержаної у Грицини, обговорював організаційні питання з іншими учасниками УНК, приймав заходи до організації підпільної друкарні, готував напад на Рава-Руську раддрукарню 12 липня 1961 р., привозив 18 липня 1961 р. 9,7 кгтр. друкарського шрифту, викраденого в київській друкарні, до підсудного Гюта, з травні 1961р. разом з Грициною направляв Гюта, Кузика та інших для обладнання в Нестерівському районі підземного сховища.

Власні зізнання Ковалю стверджуються показами підсудних Грицини, Менюко, Гурного, Кузика, Гюта, видченням членських карток, антирадянської "відозви", друкарського шрифту, красок, зброї та боєприпасів та показами свідків Мазневської протє, що Коваль долічі її вербував в УНК і загрожував при цьому зброєю, Антонів про активну націоналістичну діяльність Ковалю та Грицини, Мосє про обставини нападу Ковалю в 1949 р. на солдата з метою пограбування, Микули, Рибек, Салука про обставини їх вербовки в УНК.

При аналізі доказів Судова колегія приходять до висновку про доведеність Ковалю пред'явленого звинувачення і кваліфікації його по ст. ст. 56 ч.1, 64, 142 ч.1 КК Української РСР.

Підсудний Гюта В.О. долітаній на попередньому засіданні, с. 127-153 т.6/ та судовому слідстві визнав винним себе в пред'явленому обвинуваченні і показав, що на ґрунті антирадянських переконань в березні 1961 р. зближився з підсудним Грициною і вступив в УНК, ватажком організації Грициною був призначений Рава-Руським районним "провідником" і мав кличку "Бізон", приймав присягу, платив членські внески, завербував в УНК Зельмана О. та Зельмана Г., давав іншим учасникам УНК присягу, членські карточки, збирав внески, вимагав шляхом вербовки збільшувати організацію, роз'яснював її мету, знайомив з програмою, підшукував місце для підпільної друкарні, одержав від Грицини два пістолети, мав автомат, по завданню Грицини та Ковалю в травні 1961 р. в Нестерівському районі побудував схрон разом з Зельманом О., Зельманом Г. та деякими іншими учасниками організації, разом з Грициною їздив в с. В. Дубен для підготовки Розправи над учителем Малиновським та його сім'єю за

те, що сім'я останнього ніби надавала допомогу органам державної безпеки, розробляв план знищення сім'ї, приймав заходи до пограбування Рава-Руської друкарні для чого зробив дві відмітки, замічений на 12 липня 1961р. напад на друкарню не був здійснений в зв'язку з тим, що зіпсувалася автомашина на якій повинні були їхати Грициня, Коваль, Гіот та інші, для організації підпільної друкарні одержав від підсудного Гурного 9,7 кгтр. шрифту, викраденого Касприничим на книжковій друкарні.

Обставини вчинення злочинів Гіотом повністю стверджують показами підсудних Грицини, Коваля, Гурного, Мельничка, Зельман О., Зельман Г., Климчака, вилученням двох пістолетів та автомату, показами свідків Климко, Зельман М., Трача, Тлєського, Шлек проте, що Гіот розказував їм про цілі націоналістичної організації і відбував в УНК, але вони від вступу в організацію відмовились.

На підставі аналізу доказів Судова колегія вважає справу Гіота в пред'явленому звинуваченні доведеною, а кваліфікацію злочинів по ст. ст. 56 ч.І, 17-58 ч.І, 64 КК Української РСР вірною.

Допитаний на попередньому /в.с. 194-219 т.7/ та судовому слідстві підсудний Гурний в пред'явленому обвинуваченні себе визнає і показав, що осінню 1959р. на ґрунті націоналістичних переконань зблизився з підсудним Коваль і вступив в УНК, мав чотири пістолети, нехі, патрони, з Грициною і Коваль неодноразово обговорював організаційні питання УНК, приймав присягу, робив все для збільшення організації, завербував в організації підсудних Климчака, Мельничука, Сороку, ознайомив з метою і завданнями УНК підсудного машталера, зустрічався з підсудними Покором і Ловчиком, яких машталер підготував для вербовки, давав текст присяги, членські картки іншим учасникам УНК та збирав членські внески з них, в 1960 р. познайомив Покору і Ловчика з Грициною, по завданню останнього передав їм магнетофонний був передати вибухівку для чого неодноразово зустрічався Покором і Ловчиком, але Грициня вибухівки не дістав, зустрічався з машталером, Покором, Ловчиком по організаційних питаннях, ці ж питання обговорював на зборищі в якому брали участь підсудні Курило, Сорока, машталер, Погора, займався питанням організації підпільної друкарні, одержав від Сороки 9,7 кгтр. шрифту, викраденого Касприничим на книжковій друкарні.

Обставини вчинення злочинів Гурним стверджують підсудні Грициня, Коваль, Климчак, Сорока, Мельничук, Кіндрат, Хом'якович та інші, його вина стверджується вилученням зброї та друкарського шрифту, свідки Приставський, Стець Полчинський ствердили, що Гурний вербував їх в націоналістичну організацію та іншими зібраними по справі доказами.

421

На підставі аналізу доказів Судова колегія вважає, що вина Гурного в пред'явленому обвинуваченні повністю доведена, а кваліфікація злочинів по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР є вірна.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення підсудний Клишчак на попередньому слідстві /в.о. 320-345 т.7/ та в судовому засіданні винним себе визнав і показав, що влітку 1951 р. в с. Кутків Бузького району створив молодіжну націоналістичну організацію в яку входили підсудні по даній справі Кіндрат, Гурний, Хем'якевич та інші, на збори організації намічалось збирати гроші колгоспу Дикого, дошкелення ліній зв'язку, обладнання скроню, на озброєні дал пістолет, Гурний, Кіндрат також мали зброю, організація розлазалась в 1952 р. з зв'язку з арештом Кіндрата і призиву деяких учасників в радянську армію, в 1960р. на пропозицію Гурного вступив в УНК, мав кличку "чорний", одержував від Гриниши і Гурного текст програми УНК, членські карточки для зазвербованих осіб, разом з Гурним зазвербував в організацію підсудного Мельничука, весною 1961р. на збори разом з Мельничуком і Сороком обговорював питання збільшення організації і об'єднання її з ніби існуючою націоналістичною організацією в с. Вадвір'я Глинківського району, мав зброю, зоронував для УНК чотири пістолети, мав завдання дістати дугарський арешт, мав намір разом з іншими вограбувати Гала-Руську друкарню, по завданню Гриниши повинен був убити гр. Буряка за те, що останній зв'язався з повним і викригав антирдянське підпілля, для цієї мети брав у Гриниши пістолет, збривства не скоїв бо не зустрів Буряка, неодноразово зустрічався з Гринишою, Гурним, Мельничуком, Сороком і обговорював організаційні питання УНК.

В скоєних злочинах Клишчак викривається показами підсудних Гриниши, Гурного, Кіндрата, Хем'якевича, Мельничука, Гета і інших, фактом вилучення зброї, іншими матеріалами справи.

На підставі аналізу доказів Судова колегія вважає вину Клишчака в пред'явленому обвинуваченні доведеною і вірно кваліфікованою по ст. ст. 56 ч.1, 17, 58 ч.1, 64 КК Української РСР.

Допитаний на попередньому /в.о. 162;180 т.10/ та судовому слідстві підсудний Мельничук повністю визнав себе винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що під впливом націоналістичних переконань зв'язався з підсудним Гурним та Клишчаком і в 1960р. вступив в націоналістичну організацію УНК, при вступі в організацію був озброєний, що організація була задіяна боротьбою проти радянської влади за створення т.з. "Свободи України", розділяв ці погляди, при депортації виступав і Клишчака зазвербував в УНК в минулому сандита підсудного Тоголівця, звербував Паладуха, але останній

was

відмовився від вступу в УНК весною 1961 р. на зборищі з Сорокою і Климчаком обговорював організаційні питання, разом з Гурним і Климчаком обговорював питання про членські картки, внески і способи зв'язку між членами УНК, конспірацію, по цим питанням зустрічався з Грициною і радив останньому активізувати роботу УНК шляхом організації терору до радянських активістів.

Вина Мельничука стверджується показами Грицини, Гурного, Климчака, Теглівця, Сороки про обставини участі Мельничука в УНК і боротьби проти радянської влади, свідок Палашук ствердив, що Мельничук вербував його в націоналістичну організацію.

На підставі аналізу зібраних по справі доказів Судова колегія вважає вину Мельничука в пред'явленому обвинуваченні доведеною, а кваліфікацію злочинів по ст. ст. 56 ч. I, 64 КК Української РСР правильною.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на попередньому слідстві /а.с. 332-358 т.10/ та в судовому засіданні підсудний Теглівець повністю визнав себе винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що 1945 р. був членом банди, мав револьвер і бойові патрони, потім дезертував і в 1945 р. в порядку переселення приїхав в Радянськи. Союз з Польської Народної Республіки, на ґрунті націоналістичних переконань зблизився з підсудним Мельничуком, вів антирадянські розмови, в 1960 р. познайомився через Мельничука з Гурним і Климчаком в організації розмови про УНК і переконавшись в існуванні націоналістичної організації вступив до неї з метою боротьби за "самостійну" Україну, вербував в УНК гр. Колтуна.

Судова колегія вважає, що епізод обвинувачення Теглівця про участь в сотні банд ватажка "Дупо" підлягає виключенню з обвинувачення, оскільки в 1945 р. Теглівець не був громадянином СРСР і не може по цьому епізоду відповідати як за зраду Батьківщині-Союзу РСР.

Крім власних зізнань, вина Теглівця в належності до націоналістичної організації УНК, зрада Батьківщині Союзу РСР в 1960-1961р.р. боротьба проти радянського державного ладу стверджується показами підсудних Мельничука, Климчака, Гурного та іншими матеріалами справи, ці злочинні дії по ст. ст. 56 ч. I, 64 КК Української РСР кваліфіковані вірно.

123

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на попередньому слідстві а.с. 271-288 т.II/ та в судовому засіданні підсудний Кіндрат повністю визнав себе винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що будучи антирадянськи настроєний в 1961 р. вступив в націоналістичну політичну організацію Климчака, яка на зборі обговорювала питання про вбивство голови колгоспу Дикого, пошкодження ліній зв'язку, побудову схорону, з організації вибув з зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності за крадіжку колгоспної кукурудзи, на зборі мав пістолет і гвинтівку.

В 1960 р. на ґрунті націоналістичних переконань прийняв пропозицію Гурного і вступив в УНК, знав, що організація бореться проти радянської влади, зберігав два пістолети, гвинтівку, 140 бойових патронів, заєрбував в організації Куздріна, Бендаря, давав їм членські картки, збирав внески, зборівку проводив з допомогою Гурного, виготовив два штампи для відміток про сплату членських внесок, по завданню Гурного ремонтував вогнепальну зброю.

Вина Кіндрата стверджується показаннями підсудних Гурного, Хом'якевича, Климчака, Козала про участь його в націоналістичних організаціях, фактом вилучення зброї, показаннями свідків Бендаря, Куздріна про обставини вербовки їх в УНК та іншими матеріалами справи.

Судова колегія на підставі зібраних по справі доказів вважає вину підсудного Кіндрата з пред'явленому обвинуваченні доведеною і кваліфікованою по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР вірно.

Допитаний на попередньому /а.с. 34-56 т.II/ та судовому слідстві по суті пред'явленого обвинувачення підсудний Хом'якевич повністю визнав себе винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що на ґрунті антирадянських розмов зближився з підсудним Гурним і в 1959р. вступив в УНК, знав про її антирадянську суть, по організаційних питаннях зустрічався з підсудними Грициною, Гурним, Кузиком, мав завдання підбирати в УНК нових осіб, намагався завербувати УНК Кацака, мав членську картку, платив внески, все це робив по завданню Гурного.

Вина Хом'якевича в належності до націоналістичної організації, яка боролась проти радянської влади, зраді Радянщині Союзу РСР стверджується також показаннями підсудних Грицини, Гурного, Кузика, свідка Кацака про обставини вербовки Хом'якевича в націоналістичну організацію, від чого свідок зімовився.

В судовому засіданні на здобуті переконливих доказів про обвинувачення підсудного Хом'якевича старшим УНК з с. Кутнір, Хом'якевич епізод підлягає звільненню з обвинувачення.

На підставі аналізу зібраних доказів Судова колегія вважає, що злочинні дії Хом'якевича по ст. ст. 56 ч.1,64 КК Української РСР кваліфіковані вірно.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на попередньому слідстві /а.с. 179-201 т.12/ та в судовому засіданні підсудний Кузик повністю визнав себе винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що на ґрунті антирадянських переконань в 1953 р. вступив УНК, знав про Воєво-Яричівським районним "пролідником" мав кличку "Борис", йому були передані на зв'язок члени УНК Ризак, Салук, по організаційним питанням неодноразово зустрічався з підсудними Ковалю, Грицили, прийняв присягу, зберігав членські картки УНК для завербованих, сам платив та збирав з інших членські внески, які передавав Ковалю, в травні місяці 1961 р. разом з підсудними Гнот, Зельманом О., Зельманом Г. та двома іншими членами організації в лісі біля с. Зарудці Нестерівського району побудував схрон для потреб УНК.

Жина Кузика в пред'явлених обвинуваченнях стверджується, показами підсудних Грицили, Ковалю, Зельман О., Зельман Г., Гнота про обставини участі Кузика в антирадянській організації, показали свідка Ризак про те, що він був членом УНК і платив внески Кузику та іншими матеріалами справи.

На підставі аналізу зібраних доказів Судова колегія вважає вину Кузика в пред'явленому обвинуваченні доведеною і кваліфікованою по ст. ст. 56 ч.1,64 КК Української РСР вірно.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на попередньому слідстві /а.с. 203-215 т.13/ та в судовому засіданні підсудний Зельман Олександрович повністю визнав та показав, що на ґрунті антирадянських переконань зблизився з підсудним Гнотом і під його впливом влітку 1961р. вступив в УНК, про антирадянську направленість організації знав, мав завдання вербувати в організацію нових осіб, шукати зброю, підшукати в лісі місце для обладнання схрону, знайти приміщення для нелегальної друкарні, платив членські внески, одержав від Гнота і зберігав два примірники програми, шукав членську картку, намагався завербувати Зельман М. в організацію, разом з Гнотом, Зельманом Г. і іншими в другій половині травня місяця 1961р. обладнали схрон в лісі біля

с. Зарудці, повідомив Гюта про наявність двох гвинтівок у
Йесе рідичіа Новик. 14.-

Вина Зельман О. стверджується показами підсудних
Гюта, Зельман Григорія, Кузика, фактом вилучення програми
та інших документів УНК, вилученням зброї, показами свідка
Зельман М. про обставини його вербовки в націоналістичну
організацію.

Тому Судова колегія вважає вину Зельман Олексія в
пред"явленому обвинуваченні доведеною і кваліфікованою по
ст. ст. 56 ч. I, 64 КК Української РСР вірно.

Допитаний по суті пред"явленого обвинувачення на
попередньому слідстві /в.с. 286-297 т. 13/ та в судовому
засіданні Зельман Григорій винним себе визнав і показав, що
оудучи націоналістично настроєний за пропозицією Гюта в
травні місяці 1961 р. вступив в УНК, про антирадянську на-
правленість організації знав, мав членську картку, платив
членські внески, мав завдання організувати бойку з числа
антирадянськи настроєних осіб, в травні місяці 1961р.
разом з Гютом, Зельман Олексієм, Кузиком і іншими приймав участь
в обладнанні схрону для потреб УНК.

Вина Зельман Григорія стверджується показами підсудних
Гюта, Зельман Олексія, Кузика та іншими матеріалами справи.

Аналізуючи зібрані по справі докази, Судова колегія
вважає вину Зельман Григорія в пред"явленому обвинуваченні
повністю доведеною і кваліфікованою по ст. ст. 56 ч. I, 64 КК
Української РСР вірно.

Допитаний по суті пред"явленого обвинувачення на
попередньому слідстві /в.с. 183-201 т. 9/ та в судовому
засіданні підсудний Мельке визнав винним повністю і показав,
що в 1960р. облизився з підсудними Грицином та Ковалем і на грубу-
ті антирадянських розмов вступив до УНК, про вербовку сутя
організації знав, від Ковала одержав пістолет "Заєр" і
8 патронів, мав завдання вербувати нових осіб в організацію
для цієї мети одержав п'ять бланків членських карток, прийняв
бойову, платив членські внески, придбав для організації
25 бойових патронів, дві гранати, мав можливість
стробування Гавра-Руської друкарні, знав і був запрошений
12 липня 1961р. разом з Грицином, Ковалем прийняти участь в
пограбуванні друкарні, мав завдання від керівників УНК
вирости топографічні карти в Гавра-Руському райвідділі
міст, мав зустрічі по організаційним питанням з Грицином,
Ковалем, Туршином, Гютом.

426

Іван Миколайович Гурин, народився 1912 року в с. Гурині, Рівненської області, Української РСР. Закінчив Рівненський державний університет. Працював вчителем, редактором газети, асистентом кафедри історії. З 1958 року працює в Рівненському державному університеті. Член КПСР з 1958 року.

Судова колегія вивчила справу Миколи з архівних матеріалів, а саме: протоколи допитів і показань на ст. 36 ч.1, 64 УК Української РСР з 1958 року.

Відомості на попередньому слідстві /в.с. 296-312 т.12/ та судовому слідстві підтвердили дані з архівних матеріалів, зокрема: протоколи допитів і показань, що в час війни Микола Гурин був членом Рівненського обласного комітету КПСР, з 1945 року працював в Рівненській області, був членом і координатором в 1948 році Рівненського обласного комітету КПСР, з 1958 року працює в Рівненському державному університеті. Микола Гурин брав участь в організації, проведенні та виконанні програм, спрямованих на боротьбу з націоналізмом, фашизмом і реакцією, а також в організації та проведенні акцій протесту проти антирадянської пропаганди, зокрема в Рівненській області. Микола Гурин брав участь в організації та проведенні акцій протесту проти антирадянської пропаганди, зокрема в Рівненській області.

Відомості на попередньому слідстві та судовому слідстві підтвердили дані з архівних матеріалів, зокрема: протоколи допитів і показань, що в час війни Микола Гурин був членом Рівненського обласного комітету КПСР.

В останній частині справ Микола з'являється показавши підозрюваному Гурині, а саме про участь Миколи в діяльності Рівненського обласного комітету КПСР, зокрема в організації та проведенні акцій протесту проти антирадянської пропаганди, зокрема в Рівненській області.

Судова колегія вивчила справу Миколи з матеріалів до націоналістичних організацій і архівних матеріалів Консулу РП в Києві, а саме: протоколи допитів і показань на ст. ст. 36 ч.1, 64 УК Української РСР з 1958 року.

Відомості на попередньому слідстві /в.с. 296-312 т.12/ та судовому слідстві підтвердили дані з архівних матеріалів, зокрема: протоколи допитів і показань, що в час війни Микола Гурин був членом Рівненського обласного комітету КПСР, з 1945 року працював в Рівненській області, був членом і координатором в 1948 році Рівненського обласного комітету КПСР, з 1958 року працює в Рівненському державному університеті. Микола Гурин брав участь в організації, проведенні та виконанні програм, спрямованих на боротьбу з націоналізмом, фашизмом і реакцією, а також в організації та проведенні акцій протесту проти антирадянської пропаганди, зокрема в Рівненській області.

і технічні питання організації, ознаменні підсудного Машталера з метою і збільшенням УНК. Вручив йому також зустрічався разом з Турни з Покором і Корчиком, які були підготовлені Машталером для вербовки, на зборині разом з Мельничуком і Клиничаном обговорював питання збільшення УНК за рахунок об'єднання з націоналістичною організацією з П. Задвір'ям, яка ніби існувала, завербував підсудного Турни з організації, влітку 1961 р. на зборині за участю Турни, Курни, Машталера, Покори обговорював питання активізації роботи УНК, приймав заходи до придбання друкарського шрифту і разом з Курною дістали 9,7 кгшр. шрифту, викраденого Касприни-ним на книжковій друкарні.

Вина Сорєки стверджується показами підсудних Турни, Гурного, Машталера, Покори, Корчика, Клиничана, Мельничука, Курни, Каспринина про активну діяльність в УНК і іншими матеріалами справи.

Судова колегія вважає виню Сорєки в пред'явленому обвинуваченні повністю доведеною і кваліфікованою по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР вірно.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на попередньому слідстві /а.с. 297-307 т.14/ та в судовому засіданні, підсудний Курно винним себе визнає повністю і стверджує, що під впливом націоналістичних басід з підсудним Сорєкою вступив в УНК, про антирадянську суть організації знав, мав членську картку, платив членські внески, завербував в організацію Пилипа, намагався завербувати Дубелюка, приймав участь в зборині де були Турний, Сорєка, Покора, Машталер і обговорювалися організаційні питання УНК, за адресою Сорєки дістав для організації 9,7 кгшр. шрифту, викраденого Каспринином у книжній друкарні.

Вина Курно також стверджується показами підсудних Гурного, Машталера, Покори, Сорєка, Каспринина про діяльність його в УНК, придбання друкарського шрифту, показами свідків Пилипа та Дубелюка про вербовку їх в УНК та іншими матеріалами справи.

Судова колегія вважає виню Курно в пред'явленому обвинуваченні доведеною, а кваліфікацію злочинів по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР вірно.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на попередньому слідстві та в судовому засіданні підсудний Машталер винним себе визнає і стверджує, що на чужій антирадянській нострої зв'язався з підсудним Сорєкою, який ухваляв його в УНК, борової за "самостійну" Україну, яку провадить самостійно, в 1960р. від Гурного і Сорєки одержав завдання

вербувати в організації нових осіб, розказав Покори, а останній Йовчику про існування УНК, організував зустріч Гурного і Сороки з Покорою і Левчиком для обговорення організаційних питань, вручив Покори 6 членських карток для передачі завербованим в УНК особам, від Сороки одержав текст присяги, з яким знайомив Покору, весною 1961р., на збори разом з Сорокою, Гурним, Курило, Покорою обговорював організаційні питання УНК, в червні місяці 1961 р. організував зустріч Гурного з Покорою і Йовчиком для обговорення питань роботи УНК.

Вина Машталера стверджується показами підсудних Гурного, Сорока, Курило, Покора, Йовчика, які стверджують належність Машталера до УНК та його участь в зборищах, зустрічах і іншу участь в роботі організації та іншими матеріалами справи.

Судова колегія вважає вину Машталера в пред"явленому обвинуваченні доведеною, а кваліфікацію по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР вірною.

Допитаний по суті пред"явленого обвинувачення на попередньому слідстві /а.с. 171-191т.16/ та в судовому засіданні підсудний Покора винним себе визнав і показав, що в 1960 р. через Машталера познайомився з учасниками націоналістичної організації Гурним і Сорока від яких узнав про антирадянську направленість організації, одержав завдання вербувати в організацію нових осіб і домовився про наступні зустрічі, згодом разом з Левчиком зустрічався з ватажком УНК Грицином і Гурним і вели бесіду по організаційних питаннях, разом з Левчиком просили у Грицини підривні механізми і вибухівку, одержав від Грицини через Гурного магнет, разом з Левчиком декілька раз зустрічались з Гурним для одержання вибухівки, одержував від Машталера членські картки, читав присягу і знайомив з нею Левчика, намагався завербувати в УНК Копура, був на збори разом з Гурним, Сорокою, Машталером, Курило, де обговорювались організаційні питання, по пресьбі його та Левчика Машталер визнавав в с. Давидів Бібрського району Гурного для розмов організації змісту, не заперечує, що в бесіді з Грицином, Левчиком і Гурним йшла мова про підриві важливих об"єктів, але цього робити не думав.

Вина Покори стверджується показами Грицини, Гурного, Курило, Машталера, Сороки, Левчика про роботу в складі УНК, його участь в зборищах, одержанням літератури організаційного характеру, підсудний Грицини ствердив, що Покора і Левчик вимагали підривні механізми і вибухівку для підриву важливих об"єктів

для передачі для цієї мети магнето, а вибухівку не зміг
найти, це обставину ствердив і Гурний, вина Покори стверджується
цими доказами.

Тому Судова колегія вважає вину Покори в пред'явленому
обвинуваченні доведеною і аваліфікованею по ст. 56 ч.1, 17, 60,
44 УК Української РСР вірно.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення на
допиту суду /в.о. 344-362 т. 16/ та в судовому
засіданні підсудний Левчик визнав себе винним частково і
казав, що дійсно зустрічався в учасниками антирадянської
організації, він з Гринином, Гурним, Машталером, Покорою розмови
антирадянського змісту, просив у Гринині і Гурного підризи
механізм і взривчатку для господарських потреб, влітку 1960р.
зстрічався з Гурним і Сороком по організаційним питанням,
мав вписку і бачив членські картки, але їх не взяв бо боявся,
в червні 1961 р. разом з Покорою просив Машталера організувати
зстріч з Гурним в с. Давидів, на якій думав порвати з органі-
зацією, але при зустрічі цього Гурному не сказав.

Крім часткових власних зізнань, вина Левчика стверджу-
ється показаннями підсудного Гринини про те, що він знав Левчика і
Левчича як членів УНД і тому обіцяв задовольнити їх просьбу в придбан-
ні вибухівки і передав їм магнето для проведення диверсії,
підсудний Гурний ствердив, що Левчик і Покора декілька раз
зстрічалися з ним з метою одержання вибухівки, покликання
Левчика на необхідність придбання вибухівки для господарських
потреб простежується показаннями свідка Худа, зустрічі і бесі-
ди Левчика з Гринином, Гурним, Сороком, ознайомлення з текстом
вписки і членськими картками свідчить про організаційні зв'язки
Левчика з націоналістичною організацією УНД.

На підставі зібраних доказів Судова колегія
приходить до висновку про доведеність пред'явленого
обвинувачення підсудному Левчику і наявності в його діях
знаку злочину, передбаченого ст. ст. 56 ч.1, 17, 60, 64 КК
Української РСР.

Підсудному Каспринику пред'явлене обвинувачення в
тому, що він свідомо знав від обвинуваченого Курило про
існування антирадянської націоналістичної організації і
вступив до неї Курило по просьбі останнього з метою надання
допомоги організації в проведенні антирадянської діяльності
вирив з книжкової аржирні 9,7 кгтр. шрифту і передав його
Курило.

Допитаний по суті пред'явленого обвинувачення Каспринин
казав себе визнав повністю і казав, що шрифт зирвав по
просьбі Курило і до останній йому розказав, що шрифт необхід-
ний для відбиття аржирні націоналістичної організації.

Вина Каспринина також стверджується показаннями підсудних
Курило, Сорока про обставини зустрічі з Каспринином і одержання

шрифту, фактом вилучення 9,7 кгтр. друкарського шрифту
18 липня 1961 р.

Судова колегія вважає вину Каспришина повністю
встановленою в пред'явленому звинуваченні, який по ст. ст. 19, 56 ч. I
КК Української РСР кваліфіковано вірно.

При обранні міри покарання та виду виправно-трудових колесій
Судова колегія враховує важкість і виключну небезпеку для
держави скоєних злочинів, враховує організаторську діяльність
в антирадянській організації Гришини, Ковалія, Гнота, Гурного,
впевненість з минулого до націоналістичних організацій
Гришини, Гурного, Климчака, Хом'яковича, Кіндрата, Мелеха, Сорони,
Тетявця, Зельмана Олексія, Кузика, Мовчина, судимість за
державні злочини Зельман Григорія, Мовчина, Кузика, судимість
за кримінальні злочини Гришини, Мельничука, Кіндрата, при
цьому колегія виходить з конкретної вини і небезпеки можливого
випускного.

З урахуванням молодості, вчинення злочину під впливом
лихих осіб, першої судимості і чистосердечного розкаяння Судова
колегія вважає за можливе застосувати до підсудного Каспришина
ст. 44 КК УРСР і обрати покарання більш м'яке, ніж передбачено
Звинуваченням.

Керувачь ст. ст. 323, 324 ККК Української РСР, Судова
колегія

П Р И Г О В О Р И Д А:

ГРИШИНУ Богдана Михайловича по ст. ст. 56 ч. I, 64 КК
УРСР до смертної карі з конфіскацією належного майна, по
ст. ст. 17, 58 ч. I КК УРСР до десяти років позбавлення волі
з конфіскацією належного майна, по ст. 17, 60 КК УРСР до
десяти років позбавлення волі з конфіскацією належного
майна, а до сукупності вчинених злочинів остаточну міру
покарання по ст. 56 ч. I КК УРСР обрати смертну кару з конфіска-
цією належного майна;

КОВАЛІЯ Івана Теодоровича по ст. ст. 56 ч. I, 64 КК
УРСР до смертної карі з конфіскацією належного майна, по
ст. 142 ч. I КК УРСР до восьми років позбавлення волі без
конфіскації майна, а до сукупності вчинених злочинів
остаточну міру покарання по ст. 56 ч. I КК УРСР обрати смертну
кару з конфіскацією належного майна;

ГНОТ Володимира Остаповича по ст. ст. 56 ч. I, 64 КК УРСР
до смертної карі з конфіскацією належного майна, по ст. ст.
17, 58 ч. I КК УРСР до десяти років позбавлення волі з

131

конфіскацією належного майна, а по сукупності зчинених злочинів остаточно міру покарання по ст. 56 ч.1 КК УРСР обрати смертну кару з конфіскацією належного майна;

ГУРНОГО Романа Андрійовича по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР до смертної карі з конфіскацією належного майна;

КЛИЧАКА Павла Павловича по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР до п'ятнадцяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна, по ст. ст. 17, 58 ч.1 КК УРСР до десяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна, а по сукупності зчинених злочинів остаточно міру покарання обрати по ст. 56 ч.1 КК УРСР п'ятнадцять років позбавлення волі з конфіскацією належного майна;

КУЗЬКА Григорія Пилиповича, ЗАВЬМАНА Григорія Зінов'евича, ЧИЖА Микола Теодоровича, СОРОКУ Василя Павловича по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР кожного на п'ятнадцять років позбавлення волі з конфіскацією належного майна;

ЗАВЬМАНА Олексія Степановича, АЛБИЧУСА Миколу Андрійовича, КИДРАТА Василя Дмитровича, КУРИЛО Миколу Андрійовича, ТАЛІШІНА Олексія Григоровича по ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР кожного до дванадцяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна;

МАНЬКО Олексія Антоновича, МАШТАРА Миколу Олексійовича, ХИЧКИВЧА Омельяна Михайловича по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР кожного до десяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна;

ПОКОРУ Степана Миколаєвича по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР до дванадцяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна, по ст. ст. 17, 60 КК УРСР до десяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна, а по сукупності зчинених злочинів остаточно міру покарання по ст. 56 ч.1 КК УРСР обрати дванадцять років позбавлення волі з конфіскацією належного майна;

КОВЧИКА Мирослава Дмитровича по ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР до п'ятнадцяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна, по ст. ст. 17, 60 КК УРСР до дванадцяти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна, а по сукупності зчинених злочинів остаточно міру покарання по ст. 56 ч.1 КК УРСР обрати п'ятнадцять років позбавлення волі з конфіскацією належного майна;

КАСПРИШЕНА Антона Тимофійовича по ст. ст. 19, 56 ч.1 КК УРСР з приміщенням ст. 44 КК УРСР до п'яти років позбавлення волі з конфіскацією належного майна.

Термін відбуття шір покарання рахувати: Мелеху М.Т. з 19 вересня 1961р., Климчаку П.П., Кузик Г.П. з 20 липня 1961р., Менько О.А. з 25 липня 1961р., Терливець О.Г. з 5 жовтня 1961р., Мельничук М.А., Покора С.М., Ковчик М.Д., з 25 серпня 1961р., Хом'якевичу О.М. з 11 вересня 1961р., Кіндрату В.Д. з 13 вересня 1961р., Зельман О.С., Зельман Г.З. з 27 липня 1961р., Сорока В.П. з 28 липня 1961р., Манталеру М.О. з 14 серпня 1961р., Курило М.А. з 28 липня 1961р., Каспрішину А.Т. з 11 вересня 1961 року.

Засудженим Климчаку П.П., Менько О.А., Терливець О.Г., Мельничуку М.А., Хом'якевичу О.М., Кіндрату В.Д., Кузику Г.П., Мелеху М.Т., Зельману О.С., Зельману Г.З., Сорока В.П., Курило М.А., Манталеру М.О., Покори С.М., Ковчику М.Д. обрати відбуття покарання з виправно-трудових колоній суворого режиму, засудженому Каспрішину А.Т. обрати відбуття покарання з виправно-трудових колоній посиленого режиму.

Відповідно до ст. 93 КПК УРСР стягнути з засуджених Климчака П.П., Менько О.А., Терливець О.Г., Мельничука М.А., Хом'якевича О.М., Кіндрата В.Д., Кузика Г.П., Мелеха М.Т., Зельмана О.С., Зельмана Г.З., Сорока В.П., Курило М.А., Манталера М.О., Каспрішина А.Т., Покори С.М., Ковчика М.Д. в дохід держави судові витрати по 18 крб. з кожного.

Речові докази: організаційні документи залишити при справі, друкарський шрифт 9,7 клрр. повернути Львівській книжковій др. карні, зброю та безприсяси передати органам міліції, інші знищити як безцінні.

Вирок може бути оскаржений до Верховного суду УРСР в 7 денний термін з дня вручення копії засудженням.

Головуючий-Рудик
Народні засідателі-Гердаунинське, Зависка

З оригіналом згідно:

Г О Л О В А
Львівського обласного
суду

Зак. 12
Гар. 60

/С.РУДИК/